

תת"ע (ירושלים) 8224-01-25 - מדינת ישראל נ' ליית רבאיעה

תת"ע (ירושלים) 8224-01-25 - מדינת ישראל נ' ליית רבאיעהשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 8224-01-25

מדינת ישראל

נגד

ליית רבאיעה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[21.05.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה או כל אסמכתא. די בכך כדי להביא לדחייתה.
2. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.
3. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
4. המבקש טוען כי אי התייצבותו לדיון שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו. דא עקא, אישור המסירה הסרוק בתיק מעיד כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת המבקש בדואר רשום אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה. במקרה זה מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

5. כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).
6. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עמד בנטל לסתירת חזקת המסירה. בנסיבות כאמור, הרי שניתן לו יומו.
7. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18, פורסם נבו) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה.
8. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש הוטלו עליו עונשים מתונים, המצויים בתחתית מתחם הענישה, בהינתן פסילת מינימום בת 3 חודשים לעבירה בה הורשע ובשים לב לעברו התעבורתי כמפורט בפרוטוקול הדיון וכעולה מהראיה שהוגשה.
9. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
10. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, יבוטל עיכוב ביצוע פסק-הדין. המועד לתשלום הקנס ולהפקדת הרישיון יוארך עד ליום 25.06.2025.
- ניתנה היום, כ"ג אייר תשפ"ה, 21 מאי 2025, בהעדר הצדדים.